

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

SKR nr 9221 af 16/06/2011 (Historisk)

Skrivelse om skærpet kontrol med udbetaling af offentlige ydelser

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Pensionsstyrelsen, j.nr. 2010-0018919

Skrivelse om skærpet kontrol med udbetaling af offentlige ydelser

Orientering om lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., integrationsloven og forskellige andre love (Skærpet kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse, sanktioner for uberettiget modtagelse af ydelser under ophold i udlandet m.v.)

Folketinget har den 1. juni 2011 vedtaget forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., integrationsloven og forskellige andre love (Skærpet kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse, sanktioner for uberettiget modtagelse af ydelser under ophold i udlandet m.v.). Ændringerne træder i kraft den 1. juli 2011.

Lovforslaget (L 187) kan ses på Folketingets hjemmeside på følgende link: <http://www.ft.dk/samling/20101/lovforslag/L187/index.htm#dok>.

Loven udmønter dele af den aftale, der som et led i finanslovsaftalen for 2011, blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om en styrket indsats mod socialt bedrageri.

Grundlaget for aftalen er anbefalingerne fra det tværministerielle udvalg, der blev nedsat som led i finanslovsaftalen for 2010, jf. Rapport fra det tværministerielle udvalg om bedre kontrol, offentliggjort den 14. oktober 2010.

Loven indeholder følgende:

Der indføres sanktioner, hvis en kontant- eller starthjælpsmodtager eller en modtager af introduktionsydelse uberettiget og mod bedre vidende modtager ydelser under ophold i udlandet.

Pensionsstyrelsen kan ved formodning om uberettiget modtagelse af hjælp under ophold i udlandet følge op på kommunernes opfølgning på samme måde som ved formodning om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde.

En tidligere opholdskommune skal efter anmodning videregive oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik eller efter integrationslovens §§ 29-31 a til opholdskommunen uden borgerens samtykke.

Kommunerne skal afholde hyppigere samtaler de første tre måneder efter, at der i forbindelse med offentlige myndigheders kontrol er rejst tvivl om en kontant- eller starthjælpsmodtagers eller en introduktionsydelsesmodtagers generelle rådighed på baggrund af ophold i udlandet. Det samme gælder i forhold til modtagere af arbejdsløshedsdagpenge.

Kommunerne har fået hjemmel til at udføre virksomhedskontrol på tværs af kommunegrænserne og i konkrete sager.

Pensionsstyrelsen har fået mulighed for, hvis der foreligger en begrundet formodning for, at et medlem af en arbejdsløshedskasse i forbindelse med et udlandsophold uberettiget har modtaget ydelser, uden samtykke at indhente oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtagers hævninger eller indsættelser foretaget i udlandet. Pensionsstyrelsen har herved fået bedre mulighed for at undersøge, om de oplysninger om indkomst – der ligger til grund for udbetaling af dagpenge og efterløn – er korrekte, samt forhindre at ydelser udbetales med urette i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven.

Pensionsstyrelsen har fået ret til selvstændigt at gennemføre tilsyn i bl.a. lufthavne, hvor der er en formodning om at træffe personer, der har været udrejst af Danmark, og som under opholdet i udlandet kan have modtaget ydelser med urette. Dermed er den eksisterende hjemmel i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. § 88 ff til at føre tilsyn styrket.

Andre ændringer:

Der er foretaget en præcisering af reglen om, at en modtager af kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse skal have en sanktion, hvis pågældende ikke ugentligt bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende på Jobnet, og den pågældende derfor bliver afmeldt som arbejdssøgende på Jobnet.

Kompetencen til at træffe afgørelse som 1. instans om sanktion for svig og afgørelse om slettelse for svig uddelegeres fuldt ud til arbejdsløshedskasserne. Ændringen vil medføre en administrativ forenkling af sagsbehandlingen og mindske sagsbehandlingstiden for medlemmer af en arbejdsløshedskasse, hvor medlemmet har begået svig over for arbejdsløshedskassen, eller hvor medlemmet skal slettes som medlem af arbejdsløshedskassen for gentagen svig.

Herudover er der vedtaget en række ændringer, herunder ændring af bemyndigelser, som følge af, at Arbejdsdirektoratet blev nedlagt med virkning fra 31. december 2010. Allerede fra 8. oktober 2010 blev opgaverne på klagesagsområdet overført til Arbejdsskadestyrelsen, og opgaverne på tilsynsområdet blev overført til Pensionsstyrelsen. Derfor er der fortaget konsekvensændringer i en række bestemmelser i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik mv.

Til lovens enkelte ændringer

1. I lov om aktiv socialpolitik er følgende ændret:

§ 38, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvis en person har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 8 a, stk. 2, og den pågældende som følge heraf er blevet afmeldt som arbejdssøgende i henhold til regler fastsat efter § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor personen har været afmeldt, medmindre den manglende bekræftelse ikke skyldes personens forhold.«

Bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 38, stk. 2, er blevet præciseret, så det tydeligt fremgår, at det er afmeldingen som arbejdssøgende, der medfører, at personen skal have foretaget fradrag i hjælpen i perioden fra afmeldingen, og frem til tilmeldingen som arbejdssøgende sker igen.

Første gang en person ikke bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende, får pågældende en påmindelse og en frist til at bekræfte tilmeldingen. Hvis personen igen inden for 12 måneder undlader at bekræfte sin tilmelding, får pågældende igen en påmindelse og en frist til at bekræfte tilmeldingen. Hvis personen for tredje gang ikke bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende rettidigt, og der ikke er gået 12 måneder siden sidste undladelse, afmeldes personen uden påmindelse. Personen får herefter foretaget fradrag i hjælpen i perioden fra bekræftelsen af tilmeldingen skulle være sket og frem til personen igen er tilmeldt som arbejdssøgende.

Reglerne om bekræftelse af tilmelding som arbejdssøgende samt afmelding er fastsat i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 11 og i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 15.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1 og de specielle bemærkninger § 1, nr. 4

§ 42, stk. 1-3, affattes således:

»En person, som modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende

1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller

2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.

Stk. 3. En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget

kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat eller pågældende har været i udlandet, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.»

§ 43, stk. 1 og 2, affattes således:

»En person, som modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller 12, modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, eller hvis personen modtager hjælp efter § 25 a, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 3 uger, hvis pågældende mod bedre vidende

1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller

2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 20 uger. En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin oplysningspligt eller uberettiget har modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet, skal tilbagebetale hele hjælpen for 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat eller pågældende har været i udlandet.»

Nyaffattelsen af §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik har til formål at udvide anvendelsesområdet for de gældende sanktioner om nedsættelse og tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen, når personer har tilsidesat deres pligt til at oplyse om arbejde samtidig med uberettiget modtagelse af hjælp. Personer, som mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser samtidig med ophold i udlandet, omfattes også af disse sanktioner.

Med nyaffattelsen af § 42, stk. 1-3, indføres sanktioner for personer, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser samtidig med, at personen har opholdt sig i udlandet uden kommunens tilladelse.

Sanktionerne svarer til de sanktioner, der gives ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med uoplyst arbejde, og de er udformet således:

1. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i tre uger (§ 42, stk. 1).
2. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger (§ 42, stk. 2).
3. og flere gang(e): nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger og tilbagebetaling af hjælpen for de 20 uger med nedsættelse (§ 42, stk. 3).

Med nyaffattelsen til § 43, stk. 1-2, i lov om aktiv socialpolitik indføres sanktioner om tilbagebetaling for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller stk. 12, § 25 a, eller personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, og som uden kommunens tilladelse har opholdt sig i udlandet samtidig med, at de mod bedre vidende og uberettiget har modtaget hjælp.

Sanktionerne svarer til de sanktioner, der gives ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med uoplyst arbejde, og de er udformet således:

1. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i tre uger (§ 43, stk. 1).
2. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i 20 uger (§ 43, stk. 2, 1. pkt.).
3. og flere gang(e): tilbagebetaling af den fulde hjælp i 20 uger (§ 43, stk. 2, 2. pkt.).

For at kommunen kan træffe afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling i gentagelsestilfælde, skal modtageren af hjælp have undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller have opholdt sig i udlandet, efter at kommunen en gang tidligere har truffet afgørelse om en sanktion for at have undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller have opholdt sig i udlandet uden tilladelse. Det er uden betydning for gentagelsesvirkningen, om der er tale om samme type forseelse. Således kan en sanktion for ophold i udlandet uden tilladelse blive en andengangssanktion, hvis personen allerede har fået en førstegangssanktion for uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med uoplyst arbejde. Se endvidere ændringslovens § 8, stk. 2, om ikrafttræden.

Efter de gældende §§ 42 og 43 om sanktion ved manglende oplysning om arbejde samtidig med modtagelse af hjælp omfattes begge ægtefæller af sanktionen. Tilsvarende gælder for personer, der lever i registreret parforhold. Dette vil også gælde for de nyaffattede §§ 42 og 43.

Nyaffattelsen af §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik indebærer, at Pensionsstyrelsens mulighed for at indhente en redegørelse fra kommunen efter lovens § 45 fremover vil gælde ved formodning om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1. og 2.1.2 og de specielle bemærkninger til § 1, nr. 6-7.

Efter § 44 indsættes før overskriften til § 45:

»§ 44 a. Opholdskommunen kan uden forudgående samtykke fra den, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser om sanktioner efter §§ 36-43, hvis oplysningerne herom er nødvendige for opholdskommunens behandling af sagen. Opholdskommunen skal, uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke, forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.«

Indførelsen af § 44 a indebærer, at den nuværende opholdskommune fra en tidligere opholdskommune kan indhente oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik, hvis oplysningerne herom er nødvendige og relevante for opholdskommunens behandling af en konkret sag, således at der kan træffes en korrekt afgørelse. Det kan fx være tilfældet, hvor opholdskommunen skal træffe afgørelse om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik, og hvor sanktioner meddelt af den tidligere opholdskommune har betydning for sanktionsmulighederne. Det kan fx være om en tidligere afgørelse om sanktion til en borger medfører, at den nuværende opholdskommune i den aktuelle sag skal træffe afgørelse om en gentagelsessanktion. Dette ville ske automatisk, hvis borgeren ikke var flyttet til en anden kommune.

Opholdskommunen kan derimod ikke indhente oplysninger om sanktioner, der på indhentelsestidspunktet ikke kan få betydning for sanktionsmulighederne for den nuværende opholdskommune.

§ 44 a indebærer også, at den tidligere opholdskommune har pligt til at videregive oplysninger om eventuelle sanktioner, hvis den nuværende opholdskommune anmoder herom.

Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke altid forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3. og de specielle bemærkninger til § 1, nr. 8.

2. I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er følgende ændret:

§ 87, stk. 1, affattes således:

»Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig over for kassen, kan kassen pålægge medlemmet en effektiv karantæne på mindst 74 og højest 962 timer. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan kassen slette pågældende som medlem af kassen, hvis seneste forseelse er begået

mindre end 5 år efter den første administrative afgørelse i den tidligere sag. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem.»

I § 87, stk. 3, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

§ 87, stk. 4, ophæves. Stk. 5-8 bliver herefter stk. 4-7.

I § 87, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3-5« til: »stk. 3-4«.

I § 87, stk. 8, der bliver til stk. 7, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-6«.

Med ændringen af § 87, stk. 1, og ophævelsen af § 87, stk. 4, delegeres kompetencen til at træffe afgørelse i sager om svig fra Pensionsstyrelsen til arbejdsløhedskasserne. Hermed forenkles sagsbehandlingen rent administrativt, og sagsbehandlingstiden, fra konstateringstidspunktet til der træffes afgørelse i 1. instans, reduceres.

Det er efter ændringen arbejdsløhedskassen, der træffer afgørelse som 1. instans i alle sager, hvor medlemmer ved svig har fået udbetalt ydelser med urette, uanset tilbagebetalingsbeløbets størrelse, og uden at sagen skal sendes til Pensionsstyrelsen med indstilling til afgørelse.

Ændringen medfører ikke, at arbejdsløhedskasserne skal behandle flere sager om svig, eller at sager, som efter de gældende regler ikke sanktioneres som svigagtige, nu skal sanktioneres som svigagtige.

Som følge af lovændringen vil arbejdsløhedskassen i en svigsag, hvor tilbagebetalingsbeløbet er større end 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede, skulle foretage anmeldelse af medlemmet til politiet for overtrædelse af straffeloven.

Der bliver med ændringen fastsat nærmere regler, som blandt andet vil sikre, at den hidtidige praksis for at pålægge en sanktion, samt for hvornår a-kassemedlemmer skal politianmeldes, fortsættes uændret.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2. og de specielle bemærkninger til § 2, nr. 14-15.

I § 91 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke:

»Stk. 7. Direktøren for Pensionsstyrelsen kan uden samtykke forlange at få nødvendige oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres hævnings eller indsættelser foretaget i udlandet. Oplysninger kan indhentes, når der er en begrundet formodning for, at et medlem af en arbejdsløhedskasse i forbindelse med et udlandsophold uberettiget har modtaget dagpenge eller efterløn fra kassen, og oplysninger om et udlandsophold ikke kan indhentes på anden måde. Oplysningerne kan videregives til kassen, som kan sammenstille disse med øvrige oplysninger, som kassen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket fejludbetaling.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

Indførelsen af ny § 91, stk. 7, betyder, at Pensionsstyrelsen i sager, der er udtaget til kontrol med henblik på at undersøge, om der er sket fejludbetaling af dagpenge eller efterløn i forbindelse med ophold i udlandet, uden samtykke fra et a-kassemedlem kan indhente oplysninger fra pengeinstitutter om hævnings og indsættelser foretaget i udlandet.

Hvis en a-kasse får en begrundet formodning om, at et medlem i forbindelse med et udlandsophold har modtaget ydelser med urette, kan kassen rette henvendelse til Pensionsstyrelsen med henblik på at få indhentet oplysninger fra pengeinstitutter.

Pensionsstyrelsen vil i hvert enkelt tilfælde tage konkret stilling til, om betingelserne for at indhente oplysninger fra pengeinstitutter er opfyldt.

Der kan kun indhentes oplysninger, når der er en begrundet formodning for, at medlemmet i forbindelse med et udlandsophold har modtaget dagpenge og efterløn med urette. En begrundet formodning for udlandsophold kan fx opstå, hvis et a-kassemedlem træffes ved en lufthavnskontrol, og medlemmet ikke ses at have oplyst kassen om sit udlandsophold. Andre oplysninger, der kan føre til kontrol, kan være

anonyme anmeldelser eller oplysninger fra avisartikler, hvor der berettes om medlemmets oplevelser i udlandet.

Det er endvidere en betingelse for, at Pensionsstyrelsen kan indhente oplysninger fra pengeinstitutter, at oplysninger om et udlandsophold ikke kan indhentes på anden måde.

Det vil således altid være en forudsætning for at indhente oplysninger fra pengeinstituttet, at kassen har rettet henvendelse til medlemmet for at få oplysninger om udlandsopholdet, herunder har anmodet om at modtage kopi af ind- og udrejsestempler i medlemmets pas, eller modtage kopi af medlemmets flybillet m.v. A-kassen skal tillige give medlemmet adgang til at fremkomme med sine eventuelle bemærkninger og i øvrigt at medvirke til sagens oplysning.

Endelig skal a-kassen orientere medlemmet om, at Pensionsstyrelsen uden samtykke vil kunne indhente oplysninger om medlemmets kontobevægelser mv. i udlandet, hvis medlemmet ikke vil medvirke til at få oplysninger frem, der er nødvendige for, at a-kassen kan afgøre, om medlemmet har haft ret til ydelserne.

Pensionsstyrelsen vil kunne indhente oplysninger fra pengeinstitutter om hævnninger og indsættelser foretaget på medlemmets konto i udlandet. Styrelsen vil således kunne anmode pengeinstitutter om at oplyse, hvorvidt et medlem har benyttet sit kontokort i udlandet i en given periode, hvor medlemmet har modtaget dagpenge eller efterløn, herunder hvilke dage og hvilke lande kontokortet er blevet benyttet.

Pensionsstyrelsen vil ikke få adgang til oplysninger i form af kontoudtog eller underliggende dispositioner på medlemmernes konti.

Pensionsstyrelsen kan videregive oplysninger fra pengeinstitutter til a-kassen, som kan sammenstille disse med øvrige oplysninger, som kassen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket fejludbetaling.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.6. og de specielle bemærkninger til § 2, nr. 21-23.

Efter § 91 a indsættes i kapitel 14:

»§ 91 b. Pensionsstyrelsen kan føre tilsyn på offentlige steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark. Formålet med tilsynet er at konstatere, om personer under opholdet i udlandet uberettiget kan have modtaget dagpenge eller uddannelsesydelse, jf. § 62.

Stk. 2. En person, der bliver kontrolleret i forbindelse med tilsynet, skal efter anmodning dokumentere navn, adresse og cpr-nummer. Kontrollen sker ved opslag i indkomstregisteret.

Stk. 3. Hvis Pensionsstyrelsen i forbindelse med tilsynet får en formodning om overtrædelse af rådighedsreglerne, jf. § 62, kan styrelsen uden retskendelse sikre sig kopi af personens pas og rejседokumenter.

Stk. 4. Hvis Pensionsstyrelsen i forbindelse med tilsynet får en formodning om, at en person under opholdet i udlandet uberettiget kan have modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, introduktionsydelse efter integrationsloven eller sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, kan styrelsen uden retskendelse sikre sig kopi af personens pas og rejседokumenter. Pensionsstyrelsen skal snarest videregive kopierne til personens opholdskommune.

Stk. 5. Pensionsstyrelsen skal i forbindelse med tilsyn bære synlig legitimation.»

Med § 91 b har Pensionsstyrelsen mulighed for at udføre tilsyn på offentlige steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark. Tilsynets formål er at afklare, om personer, der træffes, har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, uddannelsesydelse, kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse, særlig ydelse, introduktionsydelse eller sygedagpenge under ophold i udlandet. For alle ydelserne er udgangspunktet, at modtageren skal have ophold i Danmark, for at have ret til ydelserne. Oplysninger om, hvorvidt personer modtager sådanne ydelser, findes ved opslag i indkomstregisteret.

Der er tale om en stikprøvekontrol, hvor både det valgte tidspunkt og sted er tilfældigt, ligesom de kontrollerede er valgt tilfældigt.

Når Pensionsstyrelsen udfører tilsyn i lufthavne mv., og styrelsen får en formodning om, at en modtager af arbejdsløshedsdagpenge eller uddannelsesyndelse samtidig har opholdt sig i udlandet, vil Pensionsstyrelsen sikre sig dokumentation i form af kopi af passet. Herefter vil Pensionsstyrelsen underrette personens a-kasse. A-kassen vil oplyse sagen og træffe afgørelse om, hvorvidt det har været foreneligt at modtage ydelsen, mens personen har opholdt sig i udlandet.

Når Pensionsstyrelsen udfører tilsyn i lufthavne mv., og styrelsen får en formodning om, at en modtager af kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse, særlig ydelse, introduktionsydelse eller sygedagpenge samtidig har opholdt sig i udlandet, vil Pensionsstyrelsen sikre sig dokumentation i form af kopi af passet. Herefter vil Pensionsstyrelsen underrette personens opholdskommune. Den videre behandling af sagen foretages af kommunen.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.7. og de specielle bemærkninger til § 2, nr. 26.

3. I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er følgende ændret:

I § 21 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag med den pågældende, indtil 3 måneder efter første samtale.

I § 21 a, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag med den pågældende, indtil 3 måneder efter første samtale.

I § 21 a, stk. 3, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, 1. pkt.«.

Det fremgår af lovens § 21 a, stk. 1 og 2, at modtager jobcenteret/kommunen meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktioner er rejst tvivl om den generelle rådighed for en dagpengemodtager, som anmoder om dagpenge, henholdsvis for en kontant- eller starthjælpsmodtager, skal jobcenteret/kommunen straks indkalde personen til en individuel jobsamtale, der skal afholdes inden for 1 uge fra modtagelsen af meddelelsen.

Som noget nyt gælder dette også, hvis det ved en offentlig myndigheds kontrolaktion i fx lufthavne er konstateret, at en person har opholdt sig i udlandet, og der på den baggrund er rejst tvivl om personens generelle rådighed.

Jobcenteret skal i denne situation herudover afholde en individuel samtale hver 14. dag med den pågældende, indtil 3 måneder efter første samtale.

Det hyppigere samtaleforløb skal sikre, at der følges op på, om en person fortsat står til rådighed og sikre, at personen får den rette indsats for at bringe den pågældende tættere på eller tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.4. og de specielle bemærkninger til § 3, nr. 2-4.

4. I lov om sygedagpenge er følgende ændret:

Der er foretaget en konsekvensændring som følge af, at Arbejdsdirektoratet er nedlagt, og opgaverne er overflyttet til Pensionsstyrelsen.

5. I lov om arbejdsskadesikring er følgende ændret:

Der er foretaget en konsekvensændring som følge af, at Arbejdsdirektoratet er nedlagt, og opgaverne er overflyttet til Pensionsstyrelsen.

6. I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er følgende ændret:

§ 12 a, stk. 1, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Kontrollen kan foregå som generel kontrol eller til brug for en enkelt sag. Kommunen kan foretage kontrolbesøg på virksomheder, som er beliggende i kommunen. Kommunen kan endvidere gennemføre kontrolbesøg på virksomheder i andre kommuner efter aftale med den kommune, hvor virksomheden er beliggende.«

Med ændringen af § 12 a, kan kontrollen ud over generel kontrol som noget nyt foregå som kontrol i en enkelt sag for at kontrollere, om der er sket fejl i forbindelse med udbetaling af ydelser.

Dette kan fx være i forbindelse med en enkeltsag, hvor kommunen har en formodning om, at borgeren modtager ydelser samtidig med, at pågældende har arbejde. Kommunen kan i denne situation foretage kontrolbesøg i virksomheden for at konstatere, om borgeren arbejder på virksomheden.

Hvis det konstateres, at flere ydelsesmodtagere fra egen eller andre kommuner har arbejde i virksomheden, kan oplysningerne indgå i kommunens sager vedrørende egne borgere. Kommunen kan samtidig give de andre kommuner oplysning om, at der er antruffet personer, som modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser, i forbindelse med den pågældende virksomhedskontrol.

Kommunerne får også mulighed for at foretage kontrol med virksomheder i andre kommuner efter aftale med den kommune, som virksomheden ligger i.

Kontrollkommunen behandler og træffer alene afgørelser i sager om kontrol af kommunens egne borgere. Når kontrollkommunen har videregivet oplysninger til andre kommuner om deres borgere, som er blevet omfattet af kontrollen, foretager kontrollkommunen sig ikke yderligere overfor disse borgere.

Når kommunerne foretager tvangsindgreb, herunder kontrolbesøg i virksomheder, skal reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter følges. Hvor der foreligger mistanke om et strafbart forhold, skal kommunen iagttage bl.a. bestemmelserne i §§ 9 og 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Om forholdet mellem § 12 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter kan henvises til Socialministeriets Vejledning nr. 73 af 3. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område, kapitel 50, pkt. 533-567 samt bilag 1.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.5. og de specielle bemærkninger til § 6, nr. 1.

Ændringer i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som følge af ressortændring

I loven er der gennemført konsekvensændringer som følge af, at Arbejdsdirektoratets opgaver på klagesagsområdet er overført til Arbejdsskadestyrelsen, og opgaverne på tilsynsområdet er overført til Pensionsstyrelsen. Arbejdsdirektoratet blev nedlagt med virkning fra 31. december 2010, men allerede fra 8. oktober 2010 blev opgaverne overført til Arbejdsskadestyrelsen og Pensionsstyrelsen.

7. I integrationsloven er følgende ændret:

I § 27, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Skyldes tvivlen om opfyldelsen af rådighedsforpligtelsen, at udlændingen har opholdt sig i udlandet, skal kommunalbestyrelsen herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag med den pågældende indtil 3 måneder efter første samtale.«

Jobcentret skal straks indkalde til en individuel samtale med en udlænding, som modtager introduktionsydelse, hvis der på grund af den pågældendes ophold i udlandet er rejst tvivl om, hvorvidt den pågældende opfylder sin pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Jobcentret skal i denne situation inden 1 uge afholde en samtale med udlændingen. Reglen svarer til, hvad der i dag gælder i tilfælde, hvor der på baggrund af en offentlig kontrolaktion er rejst tvivl om udlændinges generelle rådighed, f.eks. i forbindelse med konstateret sort arbejde.

Ændringen indebærer, at jobcentret dernæst skal afholde samtaler med udlændingen hver 14. dag indtil 3 måneder efter den første samtale, såfremt tvivlen om udlændingens generelle rådighed skyldes den pågældendes udlandsophold.

Der vil som udgangspunkt ikke være tvivl om udlændingen lever op til sin rådighedsforpligtelse i tilfælde, hvor udlændingen forud for udlandsopholdet har fået kommunalbestyrelsens tilladelse til at modtage ydelsen under et kortere ophold i udlandet.

Det hyppigere samtaleforløb skal sikre, at der følges op på, om udlændingen fortsat står til rådighed og sikre, at udlændingen får den rette indsats for at bringe den pågældende tættere på eller tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Ændringen svarer til den foretagne ændring af § 21, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.4. og de specielle bemærkninger til § 7, nr. 1 og 2.

§ 30 a, stk. 5, ophæves.

Med ændringen ophæves bestemmelsen i § 30 a, stk. 5, om, at der ikke foretages fradrag i introduktionsydelsen første og anden gang en udlænding inden for 12 måneder har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende, hvis den pågældende bekræfter sin tilmelding inden for en frist fastsat af jobcentret.

I stedet fastsættes i en bekendtgørelse regler om afmelding i forbindelse med manglende bekræftelse af tilmelding som arbejdssøgende og om hvornår sådan afmelding medfører fradrag i introduktionsydelsen. Ændringen vil blive gennemført ved en nyudstedelse af bekendtgørelse om rådighed og om nedsættelse, ophør af eller fradrag i introduktionsydelse med ikrafttræden den 1. juli 2011.

Afgørende for om en udlænding er berettiget til introduktionsydelse ved manglende bekræftelse af tilmelding som arbejdssøgende vil fremover være, om udlændingen bliver afmeldt som arbejdssøgende og afmeldingen ikke skyldes udlændingens egne forhold.

Hensigten med ændringen af integrationsloven er at sikre, at adgangen til at foretage fradrag er ens for modtagere af kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelse. Ændringen har baggrund i den foretagne ændring af § 38, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Der henvises derfor til det anførte om denne bestemmelse ovenfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1. og de specielle bemærkninger til § 7, nr. 3 og 4.

I § 31 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 49, stk. 2«: », eller udlændingen mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet«.

I § 31 a, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 49, stk. 2«: »eller udlændingen mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet,«.

Med ændringen har § 31 a, stk. 1-3, følgende ordlyd:

»§ 31 a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis udlændingen er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst efter § 49, stk. 2, eller udlændingen mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet. De i 1. pkt. nævnte 3 uger regnes fra den 1. i førstkommende måned efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 2. Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 1, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, eller udlændingen mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 2, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, eller udlændingen mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig i 20 uger. Ved yderligere gentagelse skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter 1. pkt. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Ændringen indebærer, at kommunalbestyrelsen – i lighed med, hvad der gælder ved sort arbejde – fremover skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis en udlænding mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet.

I 2. gangstilfælde af tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde eller uberettiget modtagelse af introduktionsydelse under ophold i udlandet er introduktionsydelsen efter det foreslåede § 31 a, stk. 2, 1. pkt., tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger. I 3.gangstilfælde vil udlændingen blive mødt med en pligt til at tilbagebetale introduktionsydelsen i 20 uger.

Det forudsættes, at nedsættelse af introduktionsydelsen i alle tilfælde ikke medfører, at der sker en tilsvarende generel forøgelse af hjælp i særlige tilfælde.

Sanktionen vil have virkning for både udlændingens ydelse og dennes eventuelle ægtefælles ydelse,

Det skal fremhæves, at kommunalbestyrelsen altid skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om betingelserne for at træffe afgørelse om tilbagebetalingspligt, er opfyldt og i den forbindelse afdække, om introduktionsydelsen er modtaget uberettiget under udlandsopholdet. I den forbindelse vil det være relevant, om kommunalbestyrelsen forud for udlændingens udrejse har givet tilladelse til, at retten til introduktionsydelse bevares under et ophold i udlandet, hvor udlændingen f.eks. skal besøge en nær pårørende, som er alvorligt syg, eller hvis udlændingen skal deltage i beskæftigelsesrettede aktiviteter i udlandet, jf. henvisningen til § 5 i lov om aktiv socialpolitik i integrationslovens § 25, stk. 2. Det indgår også, om kommunalbestyrelsen har givet tilladelse til, at en udlænding modtager introduktionsydelse i forbindelse med deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller et tidligere opholdsland med henblik på at træffe beslutning om senere repatriering, jf. repatrieringslovens § 6. Herudover indgår det, om udlandsopholdet finder sted i en friperiode i integrationsprogrammet, jf. integrationslovens § 24.

Kommunalbestyrelsen skal for det andet vurdere, om det kan anses for godtgjort, at udlændingen mod bedre vidende har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet. I den forbindelse er det afgørende om udlændingen har været eller burde have været vidende om, at modtagelse af introduktionsydelse under ophold i udlandet var uberettiget. Ved denne vurdering skal det indgå, hvilken information kommunalbestyrelsen har givet udlændingen om pligten til at give oplysninger af betydning for retten til at modtage ydelsen, herunder om hvilke typer af ændringer i den pågældendes forhold, der kan have betydning for ydelsen.

Ændringen svarer til den foretagne ændring i § 43, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik. Der henvises derfor til det anførte herom ovenfor.

Endvidere henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1. og de specielle bemærkninger til § 7, nr. 5 og 6.

I § 50 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune skal efter anmodning fra den nuværende opholdskommune videregive oplysninger om afgørelser om sanktioner efter §§ 29-31 a vedrørende udlændingen, hvis oplysningerne er nødvendige for den nuværende opholdskommunes behandling af sagen. Oplysningerne kan videregives uden udlændingens samtykke, hvis dette ikke kan opnås.«

Efter § 50, stk. 7, får en tidligere opholdskommune pligt til at videregive oplysninger om tidligere afgørelser om sanktioner til en udlænding efter integrationslovens §§ 29-31 a, hvis den nuværende

opholdskommune anmoder om disse oplysninger til brug for behandling af en konkret ansøgning om introduktionsydelse.

Den tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om afgørelser om sanktioner til en introduktionsydelsesmodtager efter integrationslovens §§ 29-31 a, som er nødvendige for, at den nuværende opholdskommune aktuelt kan træffe en korrekt afgørelse. Det kan fx være tilfældet, hvor den nuværende opholdskommune skal træffe afgørelse om introduktionsydelse til en borger, som netop er flyttet til kommunen, og hvor igangværende sanktioner meddelt af den tidligere opholdskommune derfor får betydning for den nuværende opholdskommunes afgørelse af, om der skal foretages fradrag i eller nedsættelse af ydelsen. Det kan også være tilfældet, hvor den nuværende opholdskommune skal træffe afgørelse om sanktioner efter integrationslovens §§ 29-31 a, og hvor sanktioner meddelt af den tidligere opholdskommune har betydning for sanktionsmulighederne, fx om en tidligere afgørelse om sanktion til en borger medfører, at den nuværende opholdskommune i den konkrete sag skal træffe afgørelse om en gentagelsessanktion (gentagelsesvirkning).

Den aktuelle opholdskommune har pligt til først at forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne fra udlændingen, der ansøger om introduktionsydelse. Hvis udlændingen ikke vil eller kan give samtykke til, at oplysningerne indhentes, kan den aktuelle opholdskommune indhente oplysningerne uden udlændingens samtykke.

Det er en forudsætning for at indhente oplysningerne, at disse er nødvendige, relevante og tilstrækkelige for, at den nuværende opholdskommune i en konkret sag kan træffe en korrekt afgørelse om introduktionsydelse til en udlænding, der er flyttet til kommunen i introduktionsperioden.

Opholdskommunen kan derimod ikke indhente oplysninger om sanktioner, der på indhentelsestidspunktet ikke kan få betydning for sanktionsmulighederne for den aktuelle opholdskommune.

Det er således den nuværende opholdskommune, der vurderer, om oplysningerne er nødvendige for kommunens behandling af sagen.

Se endvidere de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.1. og de specielle bemærkninger til § 7, nr. 7.

Ikrafttræden:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk. 2. Tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde, der ligger før lovens ikrafttræden, medregnes ikke ved afgørelse af, om der indtræder gentagelsesvirkning ved at have modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse uberettiget og mod bedre vidende under ophold i udlandet efter § 42, stk. 2 eller 3, eller § 43, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 7, eller efter § 31 a, stk. 2 eller 3, i integrationsloven, som affattet ved denne lovs § 7, nr. 6.

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Hvis der før lovens ikrafttræden er truffet afgørelse om sanktioner som følge af tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde samtidig med modtagelse af ydelser efter de gældende regler i §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik eller § 31 a i integrationsloven, indgår disse ikke i vurderingen af, om kommunen skal give en gentagelsessanktion som følge af, at en person har modtaget ydelser uberettiget og mod bedre vidende under ophold i udlandet.

Det betyder, at hvis den første sanktion, der gives efter lovens ikrafttræden, er en sanktion for at have modtaget ydelser uberettiget og mod bedre vidende under ophold i udlandet, vil der alene kunne gives en sanktion efter lov om aktiv socialpolitik §§ 42, stk. 1, og 43, stk. 1 eller efter integrationslovens § 31 a, stk. 1. Ved efterfølgende forseelser er det uden betydning for gentagelsesvirkningen, om der er tale om samme type forseelse.

Det forudsættes i øvrigt, at Direktøren for Pensionsstyrelsen kun lader kontrolordningen, jf. lovforslaget § 2, nr. 21, tage sigte på at undersøge oplysninger om hævnninger eller indsættelser foretaget i udlandet efter lovens ikrafttræden.

Yderligere oplysninger om lovforslaget vedrørende lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan fås hos Birgitte Staffeldt, fuldmægtig og Anne Hedegaard, fuldmægtig, tlf. 35 28 81 00 eller på ams@ams.dk.

Oplysninger om lovforslaget vedrørende lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om uddelegering af kompetence fra Pensionsstyrelsen til arbejdsløshedskasserne i svigsager, og om indhentelse af oplysninger fra pengeinstitutter, kan fås hos Jesper Madsen, souschef, tlf. 38 14 83 83 eller på penst@penst.dk.

Oplysninger om lovforslaget vedrørende lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om Pensionsstyrelsens kontrolaktioner, herunder fx i lufthavne kan fås hos Charlotte Christensen, fuldmægtig, tlf. 38 14 82 71 eller Eva Kok, fuldmægtig, tlf. 38 14 83 56 eller på penst@penst.dk

Oplysninger om lovforslaget om integrationsloven kan fås hos specialkonsulent Sofie Albèr, 33 92 33 80 eller sab@inm.dk.

Pensionsstyrelsen, den 16. juni 2011

ELISABETH PILEGAARD
SPECIALKONSULENT

Forholdet mellem § 12 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (virksomhedskontroller) og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter

Kommunernes kontrol § 12 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal ske inden for rammerne af lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder reglerne i § 9 om forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelse af tvangsindgreb og § 10 om retten til ikke at inkriminere sig selv.

Det følger af § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, at hvis en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen. Det gælder dog ikke, hvis tvangsindgrebet gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 9, stk. 2.

Det følger endvidere af § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, at hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

De nævnte regler indebærer, at hvis kommunen har konkret mistanke til en enkeltperson eller juridisk person, så skal kommunen være opmærksom på, om virksomhedskontrollen gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger om et strafbart forhold - idet kontrollen, hvis den gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger om sådanne forhold, ikke vil kunne gennemføres - eller til brug for behandling af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Et strafbart forhold kan eksempelvis være overtrædelser af straffeloven eller § 12 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller undladelsen af at afgive oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, til kommunen, kan straffes, hvis der er tale om grov uagtsomhed. Tilvejebringelse af oplysninger til brug for andre spørgsmål end fastsættelse af straf kan f.eks. være tilvejebringelse af oplysninger til brug for en sag om tilbagebetaling af ydelser.

For yderligere information om lov og vejledning om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter kan henvises til følgende link:

Lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=1834>

Vejledning om lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter:

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=1959>.